

**การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนิน
ชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
สุวรรณภูมิ**
**The Sufficiency Economy Philosophy Application in Daily Lives of
the Students at Rajamangala University of Technology
Suvarnabhumi**

ทักษิณา เครือหงส์¹, ธัญจิรา บุญพิชญาภา², รุจิรา คงนุ้ย¹
Tugsina Kruehong¹, Thanjira Boonpichayapha², Rujira Kongnuay³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1. ศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ 2. เปรียบเทียบระดับการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิระหว่างคณะ 3. เปรียบเทียบระดับการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิระหว่างชั้นปี ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ปีการศึกษา 2556 จาก 6 คณะ คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์และ

¹ อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

¹ Lecturer, Faculty of Science and Technology, Rajamangala University of Technology
Suvarnabhumi

² Associate Professor, Faculty of Science and Technology Rajamangala University of Technology
Suvarnabhumi

สถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ โดยสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ จำนวน 1,860 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเหมาะสม 4.86 ความสอดคล้อง 0.97 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.9614

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$ $sd = 0.63$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการปฏิบัติระดับมากในด้านสังคม ($\bar{x} = 3.76$ $sd = 0.53$) ด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.73$ $sd = 0.58$) และด้านวัฒนธรรม ($\bar{x} = 3.96$ $sd = 0.58$) และมีการปฏิบัติระดับปานกลางในด้านเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 3.33$ $sd = 0.63$)

2. การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ระหว่างกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ระหว่างชั้นปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การดำเนินชีวิตประจำวัน

Abstract

The purpose of this research were : 1. to study the sufficiency economy philosophy application in daily lives of the students at Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi. 2. to compare the sufficiency economy philosophy application in daily lives of the students at Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi with difference faculties.3. to compare the sufficiency economy philosophy application in daily lives of the students at Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi with the difference grade levels. Population were the ungraduated students from 6 Faculties at Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi in academic year 2013; Faculty of Industrial Education, Faculty of Agricultural Technology and Agro – Industry, Faculty of Business Administration and

Information Technology, Faculty of Science and Technology, Faculty of Engineering and Architecture, Faculty of Liberal Arts. The 1,860 samples were randomly selected by stratified random sampling. The research instrument was questionnaires which suitable at value of 4.86. The index of item objective congruence was 0.97 with reliability of 0.9614.

The findings of the study were :

1. the study of applying the philosophy of sufficiency economy in daily lives' students at Rajamangala University of Technology were high level, ($\bar{x} = 3.68$ sd = 0.63). There were high level in 3 aspects : social ($\bar{x} = 3.76$ sd = 0.53) environment ($\bar{x} = 3.73$ sd = 0.58) and culture ($\bar{x} = 3.96$ sd = 0.58). There was middle level in the economy aspect ($\bar{x} = 3.33$ sd = 0.63).

2. sufficiency economy philosophy applying in daily lives' students which their performance level in each groups were not significantly different at 0.05 level.

3. sufficiency economy philosophy applying in daily lives' students which their performances in each grade levels were significantly different at 0.05 level.

Keywords : Sufficiency Economy Philosophy, Daily Lives

บทนำ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy) เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและวิถีปฏิบัติที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะแก่พสกนิกรชาวไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยมีหลัก 3 ประการที่นำไปใช้เป็นแนวทาง ดังนี้ ประการที่ 1 ใช้เหตุผลเป็นเครื่องนำทาง

อย่าทำตามกระแส ต้องมีความกล้าหาญเพียงพอที่จะเลือก รักษาสติปัญญาให้มั่นคง ประการที่ 2 ทำอะไรพอประมาณ ตรวจสอบศักยภาพของตนเอง ยึดเส้นทางสายกลาง มีความพอดีและสมดุล ประการที่ 3 ทำอะไรให้มีภูมิคุ้มกันตลอดเวลา และมีเงื่อนไขประกอบ 2 ประการ คือ มีจริยธรรม คุณธรรม มีธรรมาภิบาล ดำเนินชีวิตด้วยความรอบรู้ รอบคอบ คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัว ใช้ความรู้ คุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่

สามารถอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ซึ่งหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความสอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนาใน 5 ประเด็น คือ (1) เป็นปรัชญาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการขจัดความยากจนและการลดความเสียหายทางเศรษฐกิจของคนจน (2) เป็นพื้นฐานของการสร้างพลังอำนาจของชุมชน และการพัฒนาศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อเป็นฐานรากของการพัฒนาประเทศ (3) ช่วยยกระดับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทด้วยการสร้างข้อปฏิบัติในการทำธุรกิจที่เน้นผลกำไรระยะยาวในบริบทที่มีการแข่งขัน (4) มีความสำคัญยิ่งต่อการปรับปรุงมาตรฐานของธรรมาภิบาล และ (5) สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายชาติ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อสถานการณ์ที่เข้ามากระทบโดยฉับพลันและเพื่อปรับปรุงนโยบายต่างๆ ให้เหมาะสม (เกษม วัฒนชัย. 2553, ปรียานุช พิบูลสรารุช. 2553, สุเมธ ตันติเวชกุล, 2551)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้อย่างสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พุทธศักราช 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 ในหมวด 4 การจัดการศึกษานั้น หากพิจารณา มาตรา 23 มาตรา 26 และมาตรา 28 มีสาระสำคัญ คือ มาตรา 23 การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับ (1) ตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (2) ความรู้และทักษะ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน (3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา (4) ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง (5) ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต

พฤติกรรมกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียน การสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ และรูปแบบการศึกษาให้สถานศึกษาใช้ วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการ เข้าศึกษาต่อ และมาตรา 28 หลักสูตร การศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตร การศึกษาต้องมีลักษณะหลากหลาย ให้จัด ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่ง พัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสม แก่วัยและศักยภาพ สาระของหลักสูตรทั้งที่ เป็นวิชาการและวิชาชีพต้องมุ่งพัฒนาคนให้ มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความ รับผิดชอบต่อสังคม (คณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 และ 2545) แนวการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตาม ศักยภาพ แต่ละระดับการศึกษามีแนวทางใน การพัฒนาผู้เรียน ดังเช่น คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานได้ทบทวนหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เพื่อพัฒนา สู่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการ

เรียนรู้และตัวชี้วัด ตลอดจนเกณฑ์การวัด และประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับ มาตราฐาน การเรียน รู้ สำหรับ สถาบันอุดมศึกษาก็เช่นเดียวกันที่ต้องมีการ ปรับเปลี่ยน โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ ประกาศกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับ อุด ม ศี ก ษา แห่ง ชา ตี (Thai Qualifications Framework for Higher Education : TQF) พ .ศ . 2 5 5 2 เป็น เป้าหมายในการจัดการศึกษาให้ สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการ พัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการ เรียนการสอน พัฒนาคุณภาพการ จัด การศึกษา และมุ่งเน้นที่มาตรฐานผลของการ เรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcomes) โดยต้องครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ (1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) (2) ด้านความรู้ (Knowledge) (3) ด้านทักษะ ทางปัญญา (Cognitive Skills) (4) ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) และ (5) ด้านทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis Communication and Information Technology Skills) และคณะกรรมการการ อุดมศึกษาได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่ง ชา ตี พ .ศ . 2 5 5 2 โดยให้

สถาบันอุดมศึกษาบริหารจัดการหลักสูตร เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ดังกล่าว รวมทั้งการประกันคุณภาพในทุกหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องโดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่สะท้อนการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ดังนั้นในการจัดกระบวนการเรียนรู้จึงต้องส่งเสริมให้ผู้สอนได้จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนได้เรียนรู้ไปพร้อมกัน ประเมินผลผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การร่วมกิจกรรม การสังเกตพฤติกรรมการเรียน และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน สำหรับระดับอุดมศึกษาเพิ่มเติมเรื่องพัฒนาวิชาการวิชาชีพชั้นสูง และการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้สู่สังคม กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งมีความเฉพาะทางด้านเนื้อหาวิชาแล้ว ยังมีความสำคัญยิ่งในการสร้างเสริมทักษะชีวิตให้กับนักศึกษาซึ่งจะเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ในอนาคต โดยเฉพาะการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้วยการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันนั้นเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้หลากหลาย

แนวทาง

จากเหตุผลและความสำคัญข้างต้นจึงทำให้คณะผู้วิจัยสนใจการศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เพื่อนำสารสนเทศที่ได้ไปพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความพอเพียงในการดำรงชีวิตตามมาตรฐานผลของการเรียนรู้ของบัณฑิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิระหว่างคณะ
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิระหว่างชั้นปี

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กำหนดขอบเขตงานดังนี้ คือ

1. การศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสรุปดังนี้

1. เอกสาร ตำรา วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553

3. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2552

4. จำนวนนักศึกษา ประจำปี การศึกษา 2556 จาก สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลสุวรรณภูมิ

2. การกำหนดประชากรและตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี รอบปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 8,043 คน จาก 6 คณะ คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ ใน 4 ศูนย์พื้นที่ คือ ศูนย์หัตถรา ศูนย์वासกรี ศูนย์นนทบุรี และศูนย์สุพรรณบุรี โดยสุ่มตัวอย่างแบบชั้น ภูมิ (Stratified Random Sampling) จำนวน 1,860 คน คิดเป็นร้อยละ 23.13

3. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือ การวิจัย คือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามฉบับนี้เป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) ตอนที่ 2 การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ จำนวน 15 ข้อ ด้านสังคม จำนวน 18 ข้อ ด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 14 ข้อ และด้านวัฒนธรรม จำนวน 15 ข้อ รวม 62 ข้อ การหาคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการ 2 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 ประเมินเครื่องมือการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าความเหมาะสมเท่ากับ 4.86 และความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 มีความเหมาะสมในระดับมาก ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างย่อย จำนวน 278 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9614

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากในปีการศึกษา 2556 จาก 6 คณะ คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะ

เทคโนโลยีการเกษตรและอุตสาหกรรม
เกษตร คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี
สารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรม
ศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ ใน 4 ศูนย์พื้นที่
คือ ศูนย์หัตถา ศูนย์वासูกรี ศูนย์นนทบุรี
และศูนย์สุพรรณบุรี

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสรุป
ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ

ตอนที่ 2 การนำปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนิน
ชีวิตประจำวันมี 4 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดย
ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การ
ทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความ
แปรปรวน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
พบว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช
มงคลสุวรรณภูมิ มีค่าเฉลี่ยของอายุ 20.62 ปี
เกรด 2.62 รายรับต่อเดือน 4,274.01 บาท
และรายจ่ายต่อเดือน 4,018.14 บาท

2. การศึกษาการนำปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนิน
ชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ภาพรวมมี

การปฏิบัติระดับมาก ($\bar{x} = 3.68, sd = 0.63$)
เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการปฏิบัติ
ระดับมากในด้านสังคม ($\bar{x} = 3.76, sd =$
 0.53) ด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.73, sd =$
 0.58) และด้านวัฒนธรรม ($\bar{x} = 3.96, sd =$
 0.58) และมีการปฏิบัติระดับปานกลางใน
ด้านเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 3.33, sd = 0.63$) เมื่อ
พิจารณารายข้อในแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านเศรษฐกิจ พบว่า มีการ
ปฏิบัติระดับมากในประเด็นประมาณการใช้
จ่ายของตนเองได้ ไม่ใช้จ่ายหรือใช้สิ่งของเกิน
ฐานะ คำนึงถึงความจำเป็นเมื่อต้องการซื้อ
สินค้าอุปโภค ใช้จ่ายเพียงพอกับเงินเดือนที่
ได้รับ เก็บเงินเพื่อซื้อสิ่งของที่ตนเองต้องการ
ได้ ซ่อมแซมสิ่งของเครื่องใช้เมื่อชำรุดและ
เลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อ
สุขภาพ สำหรับการปฏิบัติในระดับปานกลาง
ในประเด็นมีเงินออม ไม่มีภาระหนี้สินเกินตัว
ทำบัญชีรายรับ – รายจ่ายอย่างต่อเนื่อง หา
รายได้ในวันหยุดหรือมีเวลาว่าง สามารถ
ประยุกต์วัสดุเก่าๆ กลับมาใช้ได้อีก รู้จัก
วิธีการถนอมอาหารและนำมาใช้ ปลูกพืช
ปลอดสารพิษไว้รับประทานได้และออกกำลังกาย
และพักผ่อนอย่างเพียงพอ

2.2 ด้านสังคม พบว่า มีการปฏิบัติ
ระดับมากในประเด็นตั้งใจศึกษาหมั่นเพียร/
ขยันหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ใช้เวลาว่าง
ให้เป็นประโยชน์ ทำข้อสอบอย่างเต็ม
ความสามารถ ไม่ลอกข้อสอบเพื่อน ตั้งใจ

เรียนทุกวิชาเพื่อพัฒนาผลการเรียนของตนเอง ติดตามบทเรียนในกรณีที่เขาเรียน เนื่องจากป่วย/ติดธุระ พยายามทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้เสร็จ แม้ว่าจะงานนั้นจะยากก็ตาม แยกแยะการคบเพื่อนที่ดีและไม่ดีได้ รับฟังความเห็นของผู้อื่นเสมอในการทำงานกลุ่ม ช่วยเหลืองาน/กิจกรรมที่อาจารย์/มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ระมัดระวังคำพูดไม่ให้กระทบกระเทือนใจผู้อื่น รวมกลุ่มกับเพื่อนช่วยเหลือกันในยามที่มีปัญหา ตัดสินปัญหาด้วยสติและเหตุผล ไม่เล่นการพนัน/ไม่เสพสิ่งเสพติด ไม่ลักขโมย/ไม่หยิบยืมของผู้อื่นไปโดยไม่ได้รับอนุญาต และแบ่งปันสิ่งของช่วยเหลือผู้อื่นตามสมควร สำหรับการปฏิบัติในระดับปานกลางในประเด็น กำหนดตารางทบทวนความรู้ของตนเองไว้เป็นประจำ และอ่านหนังสือในเวลาว่างเป็นประจำ

2.3 ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า มีการปฏิบัติระดับมากในประเด็นมีส่วนร่วมดูแลความสะอาดในมหาวิทยาลัย ทำความสะอาดบ้านอยู่เสมอ ทำความสะอาดร่างกายก่อนออกจากบ้านและกลับถึงบ้าน ทั้งขณะลงถึงทุกครั้งถึงแม้จะไม่มีใครเห็น ถอดปลั๊กเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกครั้งเมื่อเลิกใช้งาน ใช้น้ำและไฟฟ้าอย่างประหยัดใช้เครื่องปรับอากาศตามความจำเป็น ตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศที่ 25 องศาเซลเซียส ใช้กระดาษ 2 หน้า นำสมุดเหลือมาเย็บเล่มเพื่อ

ใช้ทดเลข/จดบันทึก และปลูกต้นไม้เมื่อมีโอกาส สำหรับการปฏิบัติในระดับปานกลางในประเด็นแยกประเภทของขยะก่อนทิ้ง นำน้ำที่เหลือใช้จากการทำความสะอาดไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นอีกและใช้ถุงกระดาษ/ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก

2.4 ด้านวัฒนธรรม พบว่า มีการปฏิบัติระดับมากในทุกประเด็น ได้แก่ใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศไทย เข้าร่วมกิจกรรมตามประเพณีของไทย เข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบัน มีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย มีความภาคภูมิใจในวีรกรรมของบรรพบุรุษของชาติ ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม/หลักปฏิบัติของศาสนา ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด ข้ามถนนบริเวณสะพานลอย/ทางม้าลายใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและชัดเจน แต่งกายถูกต้องตามกาลเทศะ มีมารยาทในการรับประทานอาหาร เข้าแถวตามลำดับเมื่อใช้บริการยานพาหนะสาธารณะ ทักทายผู้อื่นตามวิญญูณ์อย่างเหมาะสม และเคารพผู้อาวุโส

3. การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ระหว่างกลุ่ม (กลุ่มวิทย์ คือ วิศวกรรมอุตสาหการ เทคโนโลยีการเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร วิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ และกลุ่มสังคม คือบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ และศิลปศาสตร์) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ระหว่างชั้นปี ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีความแตกต่างกับชั้นปีที่ 4 และ 5

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ สามารถอภิปรายผลได้จากการดำเนินงาน 2 ประเด็นดังนี้

1. ผลการศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$ $sd = 0.63$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กชกร ชำนาญกิตติชัย และคณะ (2554) ศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัย

ราชภัฏสวนดุสิต ผลการวิจัยพบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$ $sd = 0.41$) และงานวิจัยของ จินดา เนื่องจำนง (2554) ศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$ $sd = 0.55$) รวมทั้งงานวิจัยของ ชูชัย พิทักษ์เมืองแมน (2553) ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตกรณีศึกษา : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่านักศึกษา คณะบริหารธุรกิจมีทัศนคติอยู่ในระดับมากใน 3 ด้านหลัก คือ การรับรู้ในเนื้อหาของของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{x} = 4.14$) ความเข้าใจในเนื้อหาของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{x} = 3.91$) และการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต ($\bar{x} = 4.05$) นอกจากนี้มีผลสรุปการดำรงชีวิตที่พอเพียงในระดับปานกลาง คือ งานวิจัยของมงคล ศัยยกุล และชญาณิชฎี รุ่งรังษี (2550) ศึกษารูปแบบการเสริมสร้างพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่พอเพียงตามแนวพระราชดำรินของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์โดยรวมมีพฤติกรรมการ

ดำรงชีวิตที่พอเพียงระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.46$ $sd = 0.445$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์มีพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่พอเพียงอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกันคือ ด้านจิตใจ ($\bar{x} = 3.55$ $sd = 0.57$) ด้านสังคม ($\bar{x} = 3.61$ $sd = 0.66$) ด้านอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.49$ $sd = 0.51$) ด้านเทคโนโลยี ($\bar{x} = 3.27$ $sd = 0.66$) และด้านเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 3.45$ $sd = 0.91$)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีการปฏิบัติระดับมากในด้านสังคม ($\bar{x} = 3.76$ $sd = 0.53$) ด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.73$ $sd = 0.58$) และด้านวัฒนธรรม ($\bar{x} = 3.96$ $sd = 0.58$) และมีการปฏิบัติระดับปานกลางในด้านเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 3.33$ $sd = 0.63$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงพร ศรีชัย (2550) ศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนเตรียมทหาร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) นักเรียนเตรียมทหารนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติระดับมาก คือ ด้านวัฒนธรรม ($\bar{x} = 5.04$) และด้านสังคม ($\bar{x} = 4.91$) มีการปฏิบัติระดับค่อนข้างมาก คือ ด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 4.48$) และด้านเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 4.44$) และ

งานวิจัยของ พระมหาอนุชา ทองทา (2553) ศึกษาเรื่องความรู้และพฤติกรรมในการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักศึกษามีพฤติกรรมในการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงรายด้านเรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านวัฒนธรรม ($\bar{x} = 4.06$ $sd = 0.54$) ด้านสังคม ($\bar{x} = 3.89$ $sd = 0.53$) ด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.69$ $sd = 0.53$) และด้านเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 3.60$ $sd = 0.54$)

2. การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ระหว่างกลุ่ม (กลุ่มวิทย์ คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ และกลุ่มสังคม คือ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะศิลปศาสตร์) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ภาพรวมการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีการปฏิบัติในระดับมาก ดังนี้ กลุ่มวิทย์ ($\bar{x} = 3.69$ $sd = 0.49$) และกลุ่มสังคม ($\bar{x} = 3.70$ $sd = 0.48$) อย่างไรก็ตามเมื่อ

เปรียบเทียบระหว่างชั้นปี พบว่า การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิระหว่างชั้นปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีความแตกต่างกับชั้นปีที่ 4 และ 5 กล่าวคือ ภาพรวมการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีการปฏิบัติในระดับมาก ดังนี้ ชั้นปีที่ 1 ($\bar{x} = 3.69$ $sd = 0.48$) ชั้นปีที่ 2 ($\bar{x} = 3.65$ $sd = 0.49$) ชั้นปีที่ 3 ($\bar{x} = 3.67$ $sd = 0.48$) ชั้นปีที่ 4 และ 5 ($\bar{x} = 3.77$ $sd = 0.47$) ซึ่งมีการวิจัยที่เปรียบเทียบการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันระหว่างกลุ่มในลักษณะเดียวกัน ได้แก่ งานวิจัยของชูชัย พิทักษ์เมืองแมน (2553) ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตกรณีศึกษา : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ผลจากการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตโดยจำแนกตามความรู้ความเข้าใจ พบว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ต่างกันมีทัศนะ

ต่อการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 งานวิจัยของทรงสิริ วิชิรานนท์ (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับจิตสำนึกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยระดับความรู้ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงและรายรับของนักศึกษาที่ต่างกันมีจิตสำนึกเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยชั้นปี ระดับความรู้ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงและรายรับของนักศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจิตสำนึกเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 งานวิจัยของดวงพร ศรีชัย (2550) ศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนเตรียมทหาร ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนเตรียมทหารนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันระหว่างด้านต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบระหว่างชั้นปี พบว่านักเรียนเตรียมทหารแต่

ละชั้นปีนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ไม่แตกต่างกันในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของ นิตญา ราโช (2553) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีบุคลิกภาพและการยอมรับนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดโดยรวมมีพฤติกรรมบริโภคนิยมอยู่ในระดับต่ำ และมีเจตคติทางบวกต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในระดับสูงมาก (2) บุคลิกภาพและการยอมรับนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลิกภาพและการยอมรับนวัตกรรม ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่วมกันส่งผลต่อพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (3) นักเรียนที่มีบุคลิกภาพและการยอมรับนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่างกัน มีพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ

แสดงตัวและเก็บตัวที่มีการยอมรับนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสูง มีพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน ซึ่งนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัวที่มีการยอมรับนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสูงมีพฤติกรรมบริโภคนิยมสูงกว่าแต่มีเจตคติต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงต่ำกว่านักเรียนกลุ่มอื่นๆ ส่วนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวที่มีการยอมรับนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่ำ มีพฤติกรรมบริโภคนิยมต่ำกว่า แต่มีเจตคติต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสูงกว่านักเรียนกลุ่มอื่นๆ และงานวิจัยของพระมหาอนุชา ทองทา (2553) ศึกษาเรื่องความรู้และพฤติกรรมในการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมในการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำเนินชีวิตโดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า อายุที่พักอาศัย ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา และโปรแกรมวิชามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ขณะที่เพศและรายได้ต่อเดือนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อ และการบริหารโดยใช้วิจัยเป็นฐานดังนี้

1. การสร้างและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยดำเนินการได้หลายลักษณะดังนี้

1.1 การศึกษาและพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ การจัดการชั้นเรียนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่มีต่อความมีวินัยในตนเอง การจัดหน่วยบูรณาการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีต่อความมีวินัยในตนเองการปลูกฝังค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การเสริมสร้างค่านิยมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเปิดรับการใช้ประโยชน์และความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ต การปลูกฝังคุณธรรมนำความรู้ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บด้วย

การเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีเหตุผลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงการพัฒนาคุณธรรมโดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

1.2 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในรายวิชาต่างๆ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนารูปแบบการให้ความรู้เรื่องแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การศึกษาเปรียบเทียบเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธกับเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทย การศึกษาผลการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการอ่านตีความและการเขียนสรุปความด้วยบทเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การวิเคราะห์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในวรรณคดี การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยสอดแทรกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายวิชาภาษาอังกฤษ การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง การออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบย้อนกลับเรื่องพลเมืองดีตามวิถีความพอเพียง การสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ที่สอดแทรกแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้รายวิชาหลักสถิติ โดยใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การจัดการเรียนรู้วิชาศึกษาทั่วไปตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชา สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่ม วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ในสัดส่วน ที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ น่าสนใจอีกลักษณะ คือ การสำรวจงานวิจัย ทางการศึกษาเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตาม แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น ซึ่ง จะให้สารสนเทศสำหรับการพัฒนาผู้เรียน ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็น อย่างดี

2. งานวิจัยเกี่ยวกับการน้อมนำ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ ของบุคลากรทุกกลุ่มในมหาวิทยาลัย เพื่อนำ ผลการศึกษา มาพัฒนาสู่การเป็น มหาวิทยาลัยแห่งความพอเพียงตามรูปแบบ ลีลาวดีโมเดลที่สมบูรณ์ ได้แก่ การน้อมนำ

แนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่และเศรษฐกิจ พอเพียงลงสู่การปฏิบัติ การศึกษารูปแบบ การดำเนินงานต้นแบบตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง การศึกษาบทบาท อาจารย์ในการส่งเสริมความรู้เศรษฐกิจ พอเพียง สภาพการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงในการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ การศึกษาผลการน้อมนำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงกับการบริหารจัดการ การพัฒนาตัวชี้วัดความสุขแบบพอเพียง การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาตาม ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาตัว บ่งชี้คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาตัวบ่งชี้รวม ความสำเร็จในการดำเนินงานตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนิน ชีวิตบนพื้นฐานแนวคิดองค์การแห่งความ พอเพียงกับพฤติกรรมตามสมรรถนะหลัก ของบุคลากร เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ งบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ 2556

เอกสารอ้างอิง

กชกร ชำนาญกิตติชัย และคณะ. (2554). *การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมา ประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของนักศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. รายงาน

วิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

กระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542.

กระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 แก้ไขเพิ่มเติม 2545.

เกษม วัฒนชัย. (2553). เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ” เอกสารประกอบการบรรยาย โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเชิงบูรณาการตามหลักสหวิทยาการ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เมื่อ 23 สิงหาคม 2553.

จินดา เนื่องจำนง. (2554, มิถุนายน – กรกฎาคม). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. วารสารการพัฒนาท้องถิ่น. 5(1) : 167 – 180.

ชูชัย พิทักษ์เมืองแมน. (2553). ทักษะของนักศึกษาต่อการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต กรณีศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ดวงพร ศรีชัย. (2550). การศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนเตรียมทหาร. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนสังคมศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทรงสิริ วิชิรานนท์. (2554, กันยายน). ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นที่มีต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วารสารวิชาการและวิจัยมทร.พระนคร. 5(2) : 46 – 51.

นิตญา ราโช. (2553). การเปรียบเทียบพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาร้อยเอ็ดที่มีบุคลิกภาพและการยอมรับนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารแตกต่างกัน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปริญานุช พิบูลสรารุฐ. (2553). การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง. สืบค้นเมื่อ 6 ธันวาคม 2553, จาก <http://www.sufficiencyeconomy.org/userfiles/imagesfiles/learning.pdf>

- พระมหาอนุชา ทองทา. (2553). *ความรู้และพฤติกรรมในการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มงคล ศัยยกุล และ ชญานิชฎิ รุ่งรังษี. (2550) . *รูปแบบการเสริมสร้างพฤติกรรม การดำรงชีวิตที่พอเพียงตามแนวพระราชดำรินักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*. งานวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- สุมาลี สิงห์เกิด. (2553). *ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2551, มิถุนายน – กันยายน). เศรษฐกิจพอเพียง. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 19(3) : 1 – 6.